

—= זוהר תהלים =—

קדש. מָה רוֹצֵה פֶּסוּק זֶה לְפֶסוּק
שְׁלֹמֶעֱלָה? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אָמַר דָּוִד:
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַעֲדוֹת שֶׁעָשִׂיתָ בְּמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, הֵם אָמַת לְהַעֲיֵד עֲלֵיהֶם בְּכָל
יוֹם, שֶׁהָרִי שְׁנִינּוּ, כָּל הַמַּעֲיֵד בְּמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן
הָעוֹלָם הַבָּא. וְאָמַר דָּוִד, אַתָּה הוּא
שֶׁעָשִׂיתָ אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְעָשִׂיתָ אֶת הַמַּיִם,
וְהַמַּיִם הָיוּ מְכַסִּים אֶת הָעוֹלָם מִהֶרְבּוּי
שְׁבָהֶם, וְעָשִׂיתָ לָהֶם שְׂיִתְכַנְּסוּ בְּצַמְצוּם
כָּלֵם אַחַד אֶל מְקוֹם אַחַד. כֶּךָ יְהִי רְצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁשְׂכִינְתָּךְ שֶׁהִיא מְלֵאָה כָּל
הָעוֹלָם כָּלוּ, שֶׁתְּצַמְצֵם אוֹתָהּ בְּבִיתְךָ,
שִׁיּוֹתֵר רְאוּי הוּא לְהִיּוֹת שָׁם. זֶהוּ שְׂכַתוֹב
לְבִיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ, וְלֹא לְזִמְן מוֹעֵט, אֲלֵא
לְאַרְךָ יָמִים.

אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא כֶּךָ, אֲלֵא
הַכְּנָסוּ כָּלְכֶם אֶל מְקוֹם אַחַד וְתִרְאֶה
הַיִּבְשָׁה. מִשְׁמַע שֶׁהַיִּבְשָׁה הָיְתָה מִקְדָּם
אֶרֶץ, בְּלִי לַחֹת, בֵּין הַמַּיִם. לֹא כְּתוּב
יִבְשָׁה, אֲלֵא הַיִּבְשָׁה. וְהָיוּ הַמַּיִם הוֹלְכִים
גּוֹבְהִים וְיוֹרְדִים, וּמִשְׁמִיעִים קוֹלָם לְסוּף
הַשָּׁמַיִם, עַד שֶׁגָּעַר בָּהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְהַכְּנִיסָם לְתַהוֹם, וְשָׁם הִיא הַתְּכַנְּסוֹת
הַמַּיִם, וְעַד עַתָּה קוֹלָם אֵינּוּ שׁוֹכֵךְ, וְקָרָא
לָהֶם יָמִים. וּכְשֶׁהֵם גּוֹבְהִים שָׁם בְּמְקוֹם
הַהוּא, נִשְׁבֵּר תְּקֵפָם, וְיוֹרְדִים וְאֵין יוֹצְאִים
הַחוּצָה מִירְאֵת תְּקֵפוֹ שֶׁל אֲדוֹנָם. זֶהוּ
שְׂכַתוֹב (ש) אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר
בְּמָרוֹם ה'.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְאֵם כֵּן, מָה כְּתוּב אַחֲרָיו?
(ש) עַד־תִּיךְ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ נֶאֱוָה